

Armo

riittää

Vanhaa ja uutta armon valtakunnasta

Numero 6

6. vsk

7.12.2009

Kristuksen armon alla palvelu on Jumalan lahja

Joka todella uskoo Kristukseen, hänen koko sielunsa huomio on kiintynyt Kristukseen ja hänen huolensa ja ilonsa riippuvat Kristuksessa. Hänellä on kaikkensa yksin Kristuksessa, todella kaikkensa, sekä vanhurskautensa että pyhityksensä.

Sellainen ihminen tunnustaa: Kyllä minustakin tuntuu, että minun tulisi enemmän työskennellä itse eikä uskoa niin paljon. Pelkään toisinaan uskovani liiaksi ja ajattelen, että minun tulisi taas tulla lainalaiseksi, jotta tulisin mieleltäni vakavamaksi ja hurskaammaksi.

Niin se on. Kaikkien ihmisten, usko-vaistenkin mielessä on se piintynyt luulo, että Jumala on armollisempi meille, jos me olemme eläneet hurskaasti ja vähemmän armollinen, jos me olemme tehneet syntiä. Mutta jos niin olisi, olisi vanhurskaus todella töittemme ansio ja Kristus olisi turhaan kuollut.

Oma kokemukseni

Oma kokemukseni on, että niin kauan kuin pitäydyin lain tekoihin, minä olin *sydämeni syvyydessä kylmä* Jumalalle, minulla ei ollut mitään sisäistä halua ja rakkautta häneen ja hänen teihinsä. Sitä paitsi

pysyin aina muutamien syntien orjana ja kalvava levottomuus riudutti minun henkeäni.

Kun sen sijaan opin tuntemaan Vapahtajan ja saatoin uskoa hänen armoonsa ja vakuutukseensa syntien anteeksisaamisesta, niin heti sain ihmeellisen halun ja voiman hyvään, hengen lämmön, rakkauden ja ilon, joka teki kaiken helpoksi, niin että se, mikä ennen oli ollut minulle vaikeaa, kävi nyt kuin itsestään.

Aivan samoin tapahtuu yhä vielä: kun lain mieli minut valtaa, tulen kylmäksi ja heikoksi. Mutta kun minulla on rauha Kristuksessa, saan uuden halun ja voiman hyvään. Sellainen on oma ja monen kristityn kokemus.

Jos siis tahdot uskossa pysyä, täytyy sinun järkähtämättä kiinnittää katseesi *Jumalan lupauksiin ja tekoihin*, sillä itsenäet ja tunnet alituisesti kelvottomana Jumalan edessä. Jumalan lupausten tulee olla niin sydämeesi painettuina, että vaikka näet ja tunnet syntisyytesi, voit siitä huolimatta sanoa: Minulla ei ole syntiä, olen aivan vapaa, puhdas ja pyhä, sillä minä olen Kristuksessa.

C.O. Rosenius

Meerin mietteitä

Herää Herran seurakunta

Meidän ajatuksemme ovat suuntautuneet jokapäiväisen elämän haasteisiin ja tavoitteisiin. Meillä on yleensä kiire toimittaa askareitamme ja rientää paikasta toiseen vaatimusten paineessa.

Jeesus kertoi vertauksen suurista juhlista, jonne oli kutsuttu paljon vieraita. Kutsutuilla oli kuitenkin omasta mielestään tärkeämpää tekemistä ihan tavallisten arkielämän asioiden parissa. Kuka oli osannut pellon, kuka härkiä, joku oli mennyt naimisiin.

Onhan näitä kiireitä. Käsitämmekö me, mitä Jeesus tarkoittaa?

Virressä lauletaan: ”Tulkaa kaikki kotiin, tulkaa, kutsuu itse Jumala.” Mistään vähemmästä ei ole kyse. Jokaista kutsutaan ottamaan vastaan syntien anteeksiantamus Jeesuksen sovitusyön tähden. Eihän kellään voi olla niin kiire tämän ajan asioiden kanssa, ettei halua ottaa Jeesuksen kutsua todesta.

Itse kullekin on annettu lyhyt elämä, jonka aikana on mahdollisuus valmistautua määrättömän pitkää iankaikkisuutta varten. Heprealaiskirjeessä on sanat: ”Pyhä Henki sanoo: ’Jos te tänä päivänä kuulette hänen äänensä, älkää paaduttako sydäntänne’” (Hepr. 3:7–8).

Jumala meitä auttakoon viettämään enemmän aikaa rukouksessa ja Sanan ääressä! Monesti touhuilemme kuin Jeesuksen ajan Martta moninaisissa tehtävissä, mutta Jeesus sanoi: Maria on valinnut hyvän osan. Hän kuunteli keskittyneesti Mestarin puhetta.

Kaikkea, mitä haluaisimme, emme ehdi tehdä elämämme aikana. Siksi meidän on valittava, mikä on todella tärkeää.

Voiko olla tärkeämpää kuin varmistaa paikkamme Jumalan suurilla illallisilla, jotka kestävät ikuisesti!

Harvojen mielessä näyttää olevan Jeesuksen toisen tulemisen odotus. Yhtä varmasti kuin Hän tuli ensimmäisen kerran tähän maailmaan, Hän tulee myös uudelleen. Näin Jumalan Sana ilmoittaa.

Hänen tulonsa aikaa ei tiedä kuin Jumala yksin. Siksi Jeesus kehottaa vakavasti: Valvokaa! Olkaa valmiit ottamaan vastaan Kunnian Kuningas, Herra Jeesus Kristus!

Raamattu päättyy sanoihin: ”Aamen. Tule, Herra Jeesus! Herran Jeesuksen armo olkoon kaikkien kanssa.” Jeesuksen armon takia voimme turvallisesti toivottaa Hänet tervetulleeksi.

Vanhassa virressä rukoillaan:

*”Käy, Vapahtaja,
avuksi tuo turva haavoistasi!
Tallella pidä nimeni elämäkirjassasi.
Myös minut, Jeesus, lunastit
ja kaikki synnit sovitit,
saan ansioosi luottaa,
saan ansioosi luottaa.”*

Jumalan armoa ja rauhaa ja hyvää adventtiaikaa ja siunattua joulua toivottaen

Meeri Auramo

Kristityn Foorumi

Kerää, tutkii ja julkaisee tietoa kristillisyydestä sekä auttaa ja tukee kristittyjä erottamaan oikeat opit vääristä.

www.kristitynfoorumi.fi

Pääkirjoitus

”Maahan heittäytyen he kumarsivat lasta”

Aika ajoin tulee vastustajien, ja joskus ystäväienkin, taholta esille sellainen moite tai syyte, että me väheksymme ihmisen osuutta kristillisessä uskonelämässä.

Jotkut sanovat, että keskittymisemme Kristukseen jättää kuulijat kokouksissa ja lehtiemme lukijat siihen käsitykseen, että kristinuskossa ei ole kysymys mistään muusta kuin Kristuksesta ja hänen työstään.

Sanotaan myös, että me emme julista koko evankeliumia. Me rajoitumme esittämään sen, mitä Jumala on tehnyt ja tekee, mutta me emme käsittele sitä, mitä ihmisen pitää tehdä. Meiltä puuttuu laki, joka ilmoittaa, miten ihmisen pitää toimia.

Tässä rajoitetussa tilassa on mahdollista vastata asiaan vain lyhyesti ja yhdeltä kannalta. Raamattu ei ole kirja kahdesta tai useasta vaan yhdestä asiasta. Jumala tietää ja on ilmoittanut Sanassaan, että kunkin ihmisen edessä on kuolema ja kadotus. Koska Jumala ei tahdo yhdenkään ihmisen hukkuvan, hän on pannut koko ilmoituksensa ja kaikki tekonsa ja oman Poikansa palvelemaan ihmistä ja tämän pelastumista kadotuksesta.

Raamattu on näin yhden asian kirja. Se on kirja Kristuksesta, joka on kadotettujen lunastaja ja armahtaja. Jumala ei tee mitään ilman häntä. Kaikki keskittyy häneen luomisesta alkaen.

Kun Jeesus ylösnousemuksensa jälkeen puhui Emmauksen tiellä kulkeneille opetuslapsille, hänestä sanotaan: ”Hän selitti heille Mooseksesta ja kaikista profeetoista alkaen, mitä *hänestä* oli kaikissa kirjoituksissa sanottu” (Luuk. 24:27).

Tämä on sellainen raamatunopetuksen salaisuus, joka ei ole kaikille avautunut. Raamattu on Mooseksen kirjoista alkaen se ”seimi”, jossa Jeesus on. ”Hänestä kaikki profeetat todistavat” kirjoittaa Pietari, ja jatkaa: ”Jokainen, joka uskoo häneen, saa hänen nimensä voimasta syntinsä anteeksi” (Apt. 10:43). Tai toiselta suunnalta tarkastellen: ”Juuri hänet Jumala on asettanut elävien ja kuolleiden tuomariksi.” (Apt. 10:42).

Lähestyttiin sitten ihmisen iankaikista osaa joko evankeliumin tai lain, anteeksi saamisen tai rangaistuksen julistamisen suunnalta, Kristus on aina määräävä tekijä. Kaikkea ilman me voimme olla mutta ilman Kristusta me emme selviä.

Entä se ihmisen osuus ja ihmisen elämä? Voi Sinua itsekeskeistä ihmistä, joka haluat näyttää omaa osaamistasi Kristuksen rinnalla! Katso oikean elämän ”malia” tietäjien vaelluksesta. He hakeutuivat Jeesuksen luokse ja löydettyään hänet ”he maahan heittäytyen kumarsivat lasta” (Matt. 2:11).

Kun kristityt kumartavat Jeesusta (eikä ketään eikä mitään muuta), he ovat oikealla tiellä. Ilman häntä me kuolemme syntiemme tähden. Hänen tulonsa ja pelastustyönsä tähden meillä on Vapahtaja, joka antaa synnit anteeksi. Ei häntä voi liiaksi pitää esillä. Ei Kristus-keskeisyys voi olla vaaraksi kenellekään. Jumala itse sanoo: ”Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mieltynyt” (Matt. 3:17). Olisimme mekin mieltyneet häneen samoin, ettemme ketään emmekä mitään muuta hänen rinnalleen haluaisi.

Per-Olof Malk

Elämäni tärkeitä raamatunkohtia

Iankaikkisella rakkaudella minä olen sinua rakastanut

Jeremian sanomaan tutustuminen saattaa masentaa perusteellisesti. Välillä tuntuu, ettei koko kirjassa ole mitään valoisaa. On vain ihmisten paatumusta, Jumalan tuomiota ja tuhoa.

Kuitenkin Jeremia sai Herralta erään Raamatun kirkkaimmista ilmoituksista Jumalan olemuksen syvimmästä luonteesta. Tämä ilmoitussana loistaa kuin ihmeen kirkas timantti mustan ja likaisen hiilikavoksen käytävän perällä.

Se on lyhyt Herran sana, mutta sanoo sanomattoman paljon: ”Iankaikkisella rakkaudella minä olen sinua rakastanut, sen tähden minä olen vetänyt sinua puoleeni armosta” (Jer. 31:3, KR 38).

Siinä se on! Kunpa voisin sanoa Jeremian tavoin: ”Kun sinun sanasi tulivat minulle, minä ahmin ne. Sanasi olivat minun iloni ja sydämeni riemu. Sinä, Jumala, Herra Sebaot, olet kutsunut minut omaksesi!” (Jer. 15:16.)

Herra paljastaa nyt rakkautensa ehdottomuuden ja kestävyuden. Se on iankaikkista ja järkkymätöntä rakkautta. Sen suuruutta, syvyyttä ja lujuuutta en koskaan pysty tajuamaan.

Tämä lyhyt Herra sana riittää tyydyttämään sydämeni iankaikkisesta iankaikkiseen. Tosin vasta kirkkauden valtakunnassa näen sen todellisen merkityksen ja suurenmoisuuden. Siellä se on loputtoman riemun aihe.

Täällä joudun jatkuvasti kamppailemaan, jotta uskaltaisin pitää sitä totena ja luottaa siihen koko sydämeistäni. Jokin minussa huutaa, ettei Herran iankaikkinen rakkaus voi olla mahdollista ja varmaa. Siksi olen usein sivuuttanut tämänkin Her-

ran ilmoituksen tai katsellut sitä vain hetken aikaa ja välinpitämättömästi. Koskaan en kuitenkaan saa enkä voi kuulla mitään tämän tärkeämpää. Totisesti ”tämä ei saa olla teille mikään tyhjä, merkityksetön sana. Se on teidän koko elämänne.” (5. Moos. 32:47.)

Kunpa en kyllästyisi tämän sanan kuulemiseen enkä lakkaisi pitämästä siitä kiinni!

Enkö huomaa kuinka Herra on armosta vetämällä vetänyt minua puoleensa. Elän joka hetki hänen armahtavan katseensa alla. ”Minä tunnen ajatukseni, jotka minulla on teitä kohtaan, sanoo Herra: rauhan eikä turmion ajatukset; minä annan teille tulevaisuuden ja toivon” (Jer. 29:11, KR 38).

Hän ei kyllästy vastahakoisuuteeni eikä minun täydelliseen sopimattomuuteeni hänen kirkkautensa valtakuntaan. Hän on jaksanut vetää puoleensa armosta. Armo on tähän hetkeen asti peittänyt täydellisen kelpaamattomuuteni hänen läheisyyteensä.

Hänen rakkautensa ja armonsa ottavat minut valtaansa vain silloin, kun lakkaan epäilemästä ja vastustamasta. Jumala on persoona ja minäkin olen ja siksi voin työntää hänen rakkautensa ja hänet pois luotani. Käännän selkäni.

Lauri Stenbäck kuitenkin auttaa seuraavin sanoin:

*”Sun silmiis helliin, Jeesus,
mä katson vaikka hylkäätkin,
mä katson vaikka vaipuisin,
sun silmiis helliin, Jeesus”*

(HLV 160:4)

Olavi Peltola

Varoitus ja rohkaisu Raamatussa

Tässä kirjoituksessa on tarkoitukseni käsitellä tätä laajaa aihetta hyvin lyhyesti. Mietin aluksi mikä on olennaista aiheen kannalta.

Perustan tulisi löytyä Raamatusta ja rakkaudesta (1. Kor. 13:6 kertoo rakkaudesta näin: Se *”ei iloitse vääryydestä, vaan iloitsee yhdessä totuuden kanssa”*. (käytän tässä vuoden 38 käännöstä). Vääryydestä ja valheesta varottaminen yhdistetään tätä kautta nimenomaan rakkauteen. Monet ihmiset yhdistävät sen usein rakkaudettomuuteen ja arvostelunhaluun.

Rohkaisu tai lohdutus on Raamatussa usein varoittamisen rinnalla. Se voi olla samanaikaisesti tai vasta tulla varoituksen jälkeen. Usein tällöin varoituksen sana on herättänyt oikeaa murhetta kuuli-joissaan ja he tarvitsevat lähelle tulevaa lohdutusta.

Lohdutus ja rohkaisu osoittavat usein Kristukseen ja Hänen täytettyyn työhönsä.

Vanhan testamentin kirjoissa rohkaisu osoitti usein eteenpäin kohti tulevaa Messiasia. Se oli ennustusta siitä, että Vapah-taja on syntyvä maailmaan. Uuden testamentin rohkaisu ja lohdutus perustuivat tavallisesti jo siihen, mitä Jeesuksen ristinkuolema ja ylösnousemus merkitsee Hänen uskoviille.

Mistä varoitamme?

Nykyisin ei juuri puhuta epäjumalista. Raamattu puhuu niistä. Kaikki ei-oikeat uskonnot johtavat välttämättä palvelemaan epäjumalia. Se voi olla sitä, että jumaloimme itseämme ja omia mielikuviamme tai

myös toisia ihmisiä. Se voi olla sitä, että rakastamme väärällä tavalla maailmaa, sen nautintoja, rahaa ja tavaraa.

Moni uskonto pohjautuu monistiseen ykseysajatteluun, jossa ei voi erottaa toisistaan Pyhää Jumalaa, Luoja ja syntistä ihmistä. Lopulta tässä ajattelussa ihminen itse on pohjimmiltaan jumala ja sisimpään kääntymällä väitetään löytyvän ratkaisut elämän ja kuoleman kysymyksiin. Yksi yhteinen opillinen piirre on jälleensyntymiseen uskominen. Eikö näistä asioista saisi varoittaa?

Juuri filosofiset valaistukseen pyrkivät uskonnot ja uususkonnolliset liikkeet leviävät nyt Suomessakin. Näihin voisin lukea monet eri meditaatiot, joogan, Amma-liikkeen ja zen-buddhalaisuuden. Tähän samaan valhemaailmaan voi olla yhteydessä myös erilaisten hoidoiksi tai terapiaksi kutsuttujen asioiden kautta. Näitä voisi olla esimerkiksi reiki- tai shiatsuhoito. Näiden yhteydessä puhutaan valheellisesti energian välittämisestä tai tukosten hoidosta. Kuitenkin on kyse uususkonnollisuudesta ja New Agesta.

Varoitus Vanhassa testamentissa kohdistuu kaikkeen erilaiseen epäjumalanpalvelukseen, jollaisesta edellä olevat asiat palvelevat esimerkkeinä. Uudessa testamentissa varoitettaessa puhutaan edellisen lisäksi siitä, mikä valheellisesti muistuttaa aitoa evankeliumia, mutta ei ole sitä. Samoin etenkin Paavali varoittaa siitä, että mitkään teot tai muut ulkonaiset asiat eivät pelasta ihmistä. Kaiken harhan yhtenä tuntomerkkinä onkin keskittyminen ihmisen omiin suorituksiin ja henkiseen kehittymiseen.

Esikuvia varoittajista

Hesekiel sai Herralta hyvin vakavan kutsun toimia varoittajana oman kansansa parissa. Herra sanoi profeetalle: *"Ihmislapsi, minä olen asettanut sinut Israelin heimolle vartijaksi. Kun kuulet sanan minun suustani, on sinun varoitettava heitä minun puolestani."* (Hes. 3:17.)

Näiden sanojen jälkeen Herra puhui profeetalle, että jumalattoman tai eksyneen vanhurskaan veri voitaisiin vaatia profetaan kädestä, jos tämä ei olisi kuuliainen ja varoittaisi heitä.

Varmaan jokainen meistä tämän ajan ihmisistä pelästyy tätä ajatusta. Näillä sanoilla Herra kuitenkin puhutteli profeetta Hesekieliä. Sanat tuntuvat kovilta. Onhan profeettakin ihminen. Ja jokainen ihminen on syntinen. Tämä muistetaan hyvin ainakin näin Uuden testamentin aikana. Jeesus on ollut ainoa synnitön.

Näin sanoi Johannes kirjeessään, 1. Joh.1:10: *"Jos sanomme, ettemme ole syntyä tehneet, niin me teemme hänet valhettilijaksi, ja hänen sanansa ei ole meissä."*

Paavali sanoi Room.3:23: *"Sillä kaikki ovat syntyä tehneet ja ovat Jumalan kirkkautta vailla."*

Varmaan ei ketään kutsuta nykyisin aivan Vanhan testamentin profeettojen tavoin eri tehtäviin. Eikä meistä kenestäkään siihen olisi. Kuitenkin voimme ottaa omalle kohdalle rohkaisuna sen, että Raamattu puhuu aivan selkeästi varoittamisesta. Kukaan meistä kristityistä ei saa suhtautua välinpitämättömästi toisiin ihmisiin.

Moni on saanut Raamatun sanan äärelä kokea sisäisen kutsun varoittajan tehtävään. Tämä ei tarkoita tuomitsevaa ja arvostelevaa mielenlaatua. Se ei tarkoita kaikista asioista huolen kantamista. Kyse on aivan muusta. Se on jotain, mitä Isä antaa lapsensa sydämellemme rakkaudesta eksyviä ihmisiä kohtaan. Se on oikealla tavalla välittämistä ja paneutumista niihin asioi-

hin, jotka vievät kanssaihmiä pois päin Jumalasta.

On myös hyvä, että varoittajan tehtävään on tullut vahvistus sanan äärellä. Silloin tietää, että ei ole liikkeellä omasta päähänpistosta tai arvostelunhalusta. Näin saa lujuuksia tehtävään. Herra antaa myös tehtävän tarvitseman suojan.

Ps.61:4: *"Sillä sinä olet minun turvapaikkani, vahva torni vihollista vastaan."*

Sydämellä rohkaisun sana

Meillä nykyajan varoittajilla on sydämellä aina myös rohkaisun sana kuten se oli jo esimerkiksi profeetta Jesajallakin. Tässä Jeesus lainaa Jesajaa seuraavasti Luukas 4: 16–21:ssa:

"Ja hän saapui Nasaretiin, jossa hänet oli kasvatettu, ja meni tapansa mukaan sapatinpäivänä synagoogaan ja nousi lukemaan. Niin hänelle annettiin profeetta Esaiaan kirja, ja kun hän avasi kirjan, löysi hän sen paikan, jossa oli kirjoitettu: "

'Herran Henki on minun päälläni, sillä hän on voidellut minut julistamaan evankeliumia köyhille; hän on lähettänyt minut saarnaamaan vangituille vapautusta ja sokeille näkönsä saamista, päästämään sorretut vapauteen, saarnaamaan Herran otollista vuotta.'

Ja käärittyään kirjan kokoon hän antoi sen palvelijalle ja istuutui; ja kaikkien synagoogassa olevien silmät olivat häneen kiinnitettyt. Niin hän rupesi puhumaan heille: 'Tänä päivänä tämä kirjoitus on käynyt toteen teidän korvainne kuullen.'"

Voimmeko kuvitella tuon valtavampaa lohdutusta ja rohkaisua? Monella tavoin kahleissa olevat ja ajan sumunkin sokaisemat voivat vapautua ja saada näkönsä. Syntiset armahdetaan. Herran Henki koskettaa evankeliumilla. Ristin ja ylösnousemuksen sanoma on todellista ja sen ulkopuolelle ei jää yksikään sitä tarvitseva ja sen vastaanottamiseen nöyrytyvä.

Jesaja varoittaa omaa kansaansa liittoutumasta vieraiden valtojen kanssa. Kuitenkin tässä samassa kirjassa ovat valtavat lohdutuksen ja rohkaisun sanat meillekin.

Kirjan alkupuolella on sanoma neitsyestä, joka on synnyttävä Immanuelin, 7:14: *”Sentähden Herra itse antaa teille merkin: Katso, neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan ja antaa hänelle nimen Immanuel.”*

Jesajan sanomaa tulevasta Messiaasta ja Hänen iankaikkisesta valtakunnastaan (11:1–10) voidaan luonnehtia VT:n joulu-evankeliumiksi.

Jesajan kirjan loppupuolella ennustetaan Herran kärsivän Palvelijan sovituskoulemasta. Lukua 53 pidetään Vanhan testamentin profetioiden huipentumana.

Uudesta testamentista otan lopuksi seuraavat lohdutuksen paikat:

Hebr. 2:18: *”Sillä sentähden, että hän itse on kärsinyt ja ollut kiusattu, voi hän kiusattuja auttaa.”*

1. Joh.4:18: *”Pelkoa ei rakkaudessa ole, vaan täydellinen rakkaus karkoittaa pelon, sillä pelossa on rangaistusta; ja joka pelkää, se ei ole päässyt täydelliseksi rakkaudessa.”*

Suurin lohtu on se, että Kristus kärsi kuoleman minunkin syntieni tähden. Maa-ilmassa ollessamme välillä pelkäämme ja joskus olemme kiusattuja. Tällöin on hyvä muistaa, että saamme aina turvallisesti paeta Jeesuksen turviin ja suojiin. Häneltä riittää meille rakkautta ja ymmärrystä.

Ceta Lehtniemi

Ceta Lehtniemi
Sovituksen syrjäytymisestä
sivuraiteelle

Eksytyksistä varoitava CD-kirja ilmestyy tässä kuussa. Tekijä tarkastelee aikamme harhoja Kristuksen sovituskouoleman näkökulmasta.

Lisätiedot: ceta.lehtniemi@fimnet.fi

Hiljaa

*Hiljaa, ystävät, hiljaa
siellä vaeltakaa,
Missä suru ja murhe
portille kolkuttaa,
missä taakkojen alle
uupuvat sydämet,
missä itkien käyvät
vaivatut ihmiset!*

*Ken on tuskien tuttu,
kyllä hän tietävi sen:
siipehen satutettu
arka on lintunen.
Yhtä se toivoo, pyytää:
paikka jos pieni ois,
minne tuulilta maailman
turvaan paeta vois.*

*Älkää ankarin käsin
sattuko sydämeen,
jonka harpussa soivat
sävelet särkyneen.
Jollet sa ruokoa maasta
korjata turvaan vois,
jätä se Mestarin huomaan,
väisty vaieten pois!*

*Ei ole helppoa kantaa
ristiä ihmisen.
Työläs on kuormien alla
kulkea nauraen.
Siksi, ystävät, hiljaa
siellä vaeltakaa,
missä elämän murhe
portille kolkuttaa!*

Vilho Rantanen
Sävel vuoritieltä, 1947

Jeesus – lankeemukseksi ja nousemukseksi monelle

Jumala seimen oljilla

Idän tietäjät etsivät aikanaan äsken syntynyttä juutalaisten kuningasta Herodeksen palatsista, sillä se oli luonnollisin paikka tulevalle hallisijalle. Hän ei kuitenkaan ollut siellä. He löysivät Jeesuksen ja hänen nuoren äitinsä, tavallisen vaatimattoman tytön, Betlehemistä.

Kohtaaminen mahtoi olla miehille yllätys. Mikään niissä olosuhteissa ei viitanut kuninkuuteen. He kuitenkin uskoivat, että se, mitä he olivat nähneet tähtitaivaalla, piti paikkansa. Siksi he kumarsivat maahan Jeesuksen edessä, avasivat aarteensa ja antoivat hänelle lahjoja: kultaa, suitsuketta ja mirhaa.

Hämmentyneitä olivat varmaan betlehemiläiset paimenetkin. He saivat nähdä ihmeellisen kirkkauden, kuulla enkelin puhuvan Messiaasta, joka oli syntynyt ja olla todistamassa enkelikuoron ylistystä Jumalalle. Luvattu lapsi löytyi makaamassa seimen oljilla. Jeesus ei näyttänyt kuninkaalta vaan tavalliselta vauvalta, mutta he uskoivat enkelin sanoman.

Jerusalemien temppelialueella oli monenlaista hälinää, kun Joosef ja Maria veivät lastaan ympärileikattavaksi. Kuka olisi voinut aavistaa tai käsittää, että heidän käsivarsillaan lepäsi maailman Vapahtaja, ihmiseksi tullut Jumalan Poika. Vanhalle Simeonille Pyhä Henki ilmoitti sen. Siksi hän puhkesi Jumalan ylistykseen ja sanoi: ”Minun silmäni ovat nähneet sinun pelastuksesi, jonka olet kaikille kansoille valmistanut” (Luuk. 2:30.31). Marialle hän lausui profetian: ”Tämä on pantu lankee-

mukseksi ja nousemukseksi monelle Israelissa ja merkiksi, jota vastaan sanotaan.” Historia on osoittanut hänen sanansa oikeiksi.

Jumala – maailman silmiltä salattu

Jeesuksen jumaluutta ja kuninkuutta on aina ollut vaikea nähdä. Nasaretin asukkaat kuuntelivat hänen opetustaan ja katselivat hänen ihmeitään. Kuitenkaan hän ei ollut heidän silmissään mitään. ”Eikö hän ole se rakennusmiehen poika? Eikö hänen äitinsä nimi ole Maria, ja ovathan Jaakob, Joosef, Simon ja Juudas hänen veljiään? – Näin he torjuivat hänet.” (Matt. 13:55-57.)

Jeesuksen ympärille kokoontui suuri joukko opetuslapsia. Jeesus puhui kuitenkin niin, että he vetäytyivät pois eivätkä enää kulkeneet hänen kanssaan. Kansan uskonnolliset johtajat vastustivat häntä ja tuomitsivat lopulta kuolemaan jumalanpilkasta. Hänen lähimmät miehensäkin jättivät hänet kriittisellä hetkellä. Hekään eivät ymmärtäneet, että Messiaan piti kärsiä rikkollisen häpeällinen kuolema ristillä.

Jeesus opetti kansaa kolme vuotta, mutta kuitenkin hänen sanomansa oli kätöksässä ihmisiltä. Hän käytti yksinkertaisia vertauksia, mutta kuulijat eivät ymmärtäneet. Hän antoi merkkejä, mutta he eivät käsittäneet – ne eivät vastanneet heidän odotuksiaan.

Kuka ymmärsi, että ristillä tuskaansa huutava Jeesus oli Jumala? Miksi hän ei edes ylösnoustuaan kulkenut pitkin Jerusalemin katuja ja ilmaissut kaikille, että hän eli?

Jeesus on ollut lankeemukseksi monelle. Häneen on suututtu ja pahennuttu, Häntä on pilkattu ja vähätelty. Nyt niin kuin ennenkin.

Joulun aikaan on totuttu kuulemaan radiosta ja televisiosta ja lukemaan lehdistä, että Jeesus oli vain ihminen, ei muuta. Hänen neitseestä syntymistään pidetään naurrettavana nykyisen tieteen valossa, hänen ihmeitään mahdottomina, Raamatun kertomuksia epätosina.

Toisaalta häneen loukkaannutaan, koska hän ei vastaa odotuksia. Monet tahtovat nähdä hänet kuninkaana ja voittajana. Joulul olisi enemmän ihmisten toiveitten mukainen, jos Jeesuksen syntymään liittyisi jotakin maallista loistoa. Ajatellaan, että hänellä olisi enemmän seuraajia, jos hän näyttäisi voimansa ja mahtinsa. On vaikea käsittää Jumalaa, joka kätkee kaikkivaltiuutensa.

Miksi seimessä?

Jumalan toimintatapa on aina toisenlainen kuin odotamme. Hän ilmaisee itsensä alhaisena ja mitättömänä, seimessä ja ristillä. Hän tahtoo, että pelastuksemme perustuu uskoon eikä näkemiseen, luottamukseen eikä kokemiseen.

Jumala kätkee syvimmän viisauden muotoon, joka näyttää maailman silmissä hulluudelta, mutta joka avautuu lapsenmielisille, niille, jotka kuulevat Jumalan sanan ja uskovat. Jumalan voima ja viisaus on ilmoitettu hänen sanassaan, ei ihmeissä ja merkeissä, ei tunteissa ja kokemuksissa, ei edes ihmeellisissä rukousvastauksissa. Kaikki muu häilyy ja häviää, ainoastaan sana pysyy.

Vain usko käsittää sen riemullisen sanoman, että Jumala jo ennen maailman luomista on valinnut meidät yhteyteensä Jeesuksen Kristuksen kautta tehden sen hyväksi näkemällään tavalla. Vain usko näkee seimen lapsessa kuninkaan niin kuin idän tietäjät, tai Vapahtajan niin kuin

Betlehemin paimenet. Vain usko saattaa ymmärtää pienessä Jeesus-vauvassa Jumalan profetioiden täyttymisen ja sanoa kuten Simeon, että juuri hän on nousemukseksi monelle. Vain uskossa ylistämme Jumalaa hänen armostaan ja rakkaudesta, hänen valmistavastaan pelastuksesta ja tulevasta kirkkaudesta, jonka Jeesuksen ihmiseksi tuleminen ja kuolema ristillä meidän sijastamme on meille avannut.

Uskossa Jumalan sanaan voimme ja saamme ylistää Jumalaa taivaallisen sotajoukon kanssa: ”Kunnia Jumalalle korkeuksissa, ja maan päällä rauha ihmisten kesken, joita kohtaan hänellä on hyvä tahto.” Hyvä tahto myös sinua ja minua kohtaan.

Liisi Jokiranta

Ymmärsiköhän Maria?

*Ymmärsiköhän Maria,
että nuo pienet kädet,
jotka tarttuivat hänen sormiinsa
olivat ne kädet,
joilla maailma oli muovattu?
Nuo pienet jalat
olivat ne jalat,
joilla hän oli kävellyt kultakaduilla
enkeliä ylistäessä häntä taivaassa.
Tuo vastasyntyneen heikko ääni
oli kerran lausunut ne sanat,
joiden vaikutuksesta maailma syntyi.
Hän jätti kykynsä olla kaikkialla.
Hän jätti kykynsä tietää kaikki.
Meidän tavoin hän rukoili ja kysyi,
mitä Isä tahtoi hänen tekevän.
Hän jätti valtaistuimensa
tullakseen vastasyntyneeksi seimeen.
Kuka olisi voinut ajatella
sellaista tuloa maailmaan
ja kuka olisi voinut kulkea
sellaisen tien... paitsi Jumala.*

(Koottuja ajatuksia Jeesuksen tulosta)

Jeesuksen syntymäpaikka rohkaisee alaspainettuja tulemaan

Onhan sielusi syvimpiin sopukoihin asti päässyt vaikuttamaan Jeesuksen syntymäpaikan arkisuus ja mitättömyys? Jos käännät katseesi adventtiajan joulukimmellyksestä ja värivaloista Jeesuksen syntymäpaikkaan, siihen alkuperäiseen, sinä saat Jumalalta syvän ja lohduttavan opetuksen.

Jumalalle ei riittänyt, että hän lähetti Poikansa taivaan kirkkaudesta ja turvallisesta ympäristöstä tänne pahaan ja turvattomaan maailmaan. Ei riittänyt, että Jumala lähetti Poikansa täydellisestä pyhyydestä ja puhtaudesta epätäydelliseen, likaiseen ja syntiseen maailmaan.

Jumala meni pitemmälle. Täällä maailmassa Jumala ei valinnut Jeesukselle syntymäpaikkaa Rooman palatseista, mistä silloista maailmaa hallittiin Gibraltarilta Arabiaan. Jumala ei valinnut Jeesukselle paikkaa Jerusalemissa, vaikka se oli Jumalan valitun kansan hengellisen elämän keskus. Siellä oli kaikki hengellinen viisaus, siellä vietettiin uskonnolliset juhlapahtumat. Sinne juutalaiset vaelsivat joka vuosi kaukaisistakin maista.

Ei. Näin sanotaan Miikan kirjassa:

*”Sinä Betlehem, sinä Efrata,
sinä olet pienin
Juudan sukukuntien joukossa!
Mutta
sinun keskuudestasi nousee
Israelille hallitsija.” (Miika 5:1.)*

”Sinä olet pienin... mutta.”

Tässä oleva heprealainen ”pienin”-sana *tsoir* tarkoittaa kooltaan pientä mutta myös arvotonta. Sanassa on vivahde puutteellisuudesta ja kelpaamattomuudesta.

Pysähdy tähän hetkeksi! Betlehem ei ollut vain pieni kooltaan, vaan se oli kelvoton. Mutta *sinne* tuli Jeesus.

Joko Pyhä Henki antaa sinulle hiukan jouluiloa ja valoa tämän syntymäpaikan evankeliumin kirkkaudesta?

”Sen, joka ei mitään ole, sen Jumala valitsi”, sanoo Paavali. Näin Jumala valitsee ja näin hän toimii. Aina.

Vieläkin alemmaksi

Eikä tämäkään riittänyt. Kelvottomassa Betlehemissä ei ollut Jeesukselle sijaa. Näin kylän kelvottomuus kävi ilmeiseksi. Mutta Jumala ei antanut tulen nielaista Betlehemiä, vaan hän halusi kaikkien aikojen ihmisten näkevän, kuinka pitkälle hän on valmis menemään, kun hän Pojassaan tulee ihmisten luokse. Jossakin oli eläinsuoja, johon pariskunta ohjattiin.

Jumalan Poika oli tulossa maailmaan, jonka hän Isänsä kanssa oli luonut. Jumalan Poika oli tulossa ihmisten keskelle näkyvässä hahmossa niin kuin Jumala kulki paratiisissa ensimmäisten ihmisten nähden. ”Syntymällä ihmiseksi Jumala katkaisi pitkän hiljaisuuden.” (Ignatius) Mutta hänelle ei löytynyt sijaa. Paikka, jossa hän tuli maailmaan, oli eläinsuoja.

Opiskeluaikoinani Helsingissä laulettiin usein hengellistä laulua, joka alkaa sanoilla ”Niin alhaalla ei kukaan kulje”. Laulu on syöpynyt syvälle mieleeni. Sen viidennessä säkeistössä sanotaan:

*”Ja alemma vieläkin tulla
Hän tahtois jos siellä ken
On tunnolla haavoitetulla,
Hänet korjaisi taltehen.”*

Luukkaan evankeliumin kohdasta 2:7-12 päättelen, että eläinsuoja oli kedon paimenille tuttu, koska heille ei tarvinnut neuvoa tietä paikalle, jossa Jeesuksen seimi oli. Seimi lienee ollut heidän lampaitensa käyttämässä sateensuojassa.

Kuningas Davidin elämäkerrassa mainitaan myös luola, joka sijaitsi Betlehemin liepeillä. Siitä luolasta tuli aikoinaan Daavidin valtakunnan syntypaikka.

”Daavid lähti Gatista ja pakeni Adulamin luolaan. Daavidin luo kokoontui myös joukoittain pulaan joutuneita, velkojien ahdistamia ja katkeroituneita miehiä, ja hänestä tuli heidän johtajansa.” (1. Sam. 22:1-2.)

Luola tuo mieleen Jeesuksen syntymäpaikan, mutta erityisesti nuo ihmiset, joita Daavidin luokse kerääntyi, ovat ”näkyvää profetiaa” ihmistä, jotka myöhemmin kokoontuivat ”Davidin Pojaksi” kutsutun Jeesuksen luokse. Davidin luokse kokoontui ”pulaan joutuneita” ihmisiä.

Miten hyvä sana tuokin on! Minäkin voin samaistua siihen. Heprean sana *mat-suk* tarkoittaa ”jonkun vangitsemää”, ”ahdistunutta”, ”hätätilassa olevaa” ihmistä.

Juuri niin. Tästä oli jouluyönä kysymys, kun paimenet kokoontuivat Jeesuksen luokse seimen äärellä. Davidin Pojan valtakunta sai silloin alkunsa. *Sen ydinjoukko koostui hätätilassa olevista ahdistuneista ihmisistä.*

Jumala sanoo tämän avulla: En saavu mahtavasti enkä mene mahtavien luokse. Tulen hiljaa ja niin arkisesti, että pulaan joutuneet, hätätilaan joutuneet ja ylenkatsotut uskaltavat tulla, olivat he missä ulkonaisessa asemassa ja hädässä tahansa.

Kuninkaiden palatsien vartijat olisivat ajaneet paimenet pois. Betlehemin majataloistakin paimenet olisi ajettu ulos. Siksi Jeesus tuli niin vaatimattomaan paikkaan, ettei sieltä torjuttu ketään pois. Mikä jou-luevankeliumi tuo paikka onkaan!

Per-Olof Malk

Toivotamme lukijoillemme

Siunattua joulu rauhaa

Kiitämme ystäviä kuluneesta
vuodesta,

kiitämme lahjoittajia
kirjastoon annetuista kirjoista,

kiitämme vanhoja
puheäänitteitä lahjoittaneita,

kiitämme Armo riittää -lehden
tilaamisesta ystäville ja tutuille,

kiitämme taloudellisesta tuesta,
joka on tehnyt työn mahdolliseksi.

Kiitämme rohkaisuista, kirjeistä
ja keskusteluista.

Kiitämme Jumalaa
teistä kaikista
ja kiitämme Kristusta siitä,
että hän on levittänyt
armonsa tuntemista monelle.

*Evankeliumin opintoyhdistys ry
Suomen evankeliumikoulu*

Pieni kirja, suuri sanoma

Julkaisuluettelo ja tilaukset

www.juurikasvu.net

Puh. (014) 633 334

Jumalan pelastus on niitä varten jotka eivät sitä ansaitse

Jumalan antama pelastus on niitä varten, jotka eivät ansaitse sitä ja niille, jotka ovat siihen täysin valmistautumattomia. Raamattu ilmoittaa, etteivät ketkään toiset tarvitse vanhurskauttamista kuin ne, joilla ei ole omaa vanhurskautta.

Sinä ehkä tunnet, että teet velvollisuutesi hyvin ja että pidät tehtävänäsi elää maailmassa lähes niin kuin taivaassa eletään. Minä kysyn: Mitä sinä siis odotat saavasi Vapahtajalta? Mitä sinä teet armolla? Mihin sinä tarvitset vanhurskauttamista? Kirjat ja puheet, joissa käsitellään pelastumista ja vanhurskauttamista vain väsyttävät ja rasittavat sinua.

Jos joku teistä käyttäytyy noin ylpeästi, kuuntele minua hetki. Sinä joudut kadotukseen yhtä varmasti kuin nyt olet elossa. Te hurskaat, joiden vanhurskaus on kokonaan teidän omista teoistanne ja omasta elämästänne lähtöisin, te olette joko petkuttajia tai eksytettyjä, sillä Raamattu ei voi valehdella – ja se sanoo selkeästi: ”Ei ole ketään vanhurskasta, ei ainoatakaan.”

Minulla ei ole mitään evankeliumia julistettavana omavanhurskaille, ei, minulla ei ole sanaakaan heille. Jeesus Kristuskaan ei tullut etsimään vanhurskaita enkä minä tee, mitä hän ei tehnyt. Jos kutsun sinua, sinä et tule ja sen tähden en kutsu sinua. Sen sijaan kehotan sinua tutkimaan omaa vanhurskauttasi kunnes näet, mikä harhakuvitelma se on. Se on hatarampi kuin hämähäkin verkko. Lopeta ahkerointi sen kanssa. Pakene sitä.

Usko siihen, että vanhurskauttamista tarvitsevat ne, joilla ei omasta takaa ole vanhurskautta. He tarvitsevat jotakin, mikä

tehdään heidän puolestaan, jotta he tulisivat vanhurskautetuiksi ennen Jumalan tuomioistuimen eteen astumista.

Kristus tekee vain sen, mikä on tarpeellista. Hän ei koskaan tee sellaista, mikä on jo tehty. Kaikkietävä viisaus ei koskaan ryhdy sellaiseen, joka on tarpeetonta. Jumala ei ryhdy sellaisen ihmisen vanhurskauttamiseen, joka sanoo jo olevansa vanhurskas.

Mutta sellaisen ihmisen vanhurskauttaminen, joka ei ole vanhurskas, on Jumalan armon ja rakkauden työn kohde. Jumalattoman vanhurskauttaminen on Jumalalle riittävän suuri ihme, mihin hän kyllä ryhtyy.

Laki on omavanhurskaita varten

On todella niin, että Jeesus etsii ja pelastaa sen, mikä on kadonnut. Hän kuoli ja aidos-ti lunasti ne, jotka ovat oikeita syntisiä.

Minä iloitsen tavatessani syntisiä, jotka ovat sitä oikeasti eivätkä ole vain olevinaan huonoja tai kutsu itseään ”surkeiksi syntisiksi” saadakseen toisilta sääliä, lohduttelua tai ymmärtämystä. Armon majatalo ei milloinkaan sulje oviaan oikeilta syntisiltä, ei se sulje oviaan arkisin eikä pyhäisin. Mutta Herra Jeesus Kristus ei kuollut kuviteltujen syntien vuoksi vaan hänen verensä vuoti puhdistukseen järkyttävimmät liat, joita mikään muu ei voi poistaa.

Syntisistä suurimmat ovat sen kaltaisia ihmisiä, joita Jeesus Kristus tuli vanhurskauttamaan. Muuan sananjulistaja puhui eräessä tilaisuudessa aiheenaan Jeesuksen sanat: ”Kirves on jo pantu puun juurelle.”

Hän piti sellaisen puheen, että sen jälkeen eräs kuulija tuli hänen luokseen ja sanoi: ”Kun sinua kuunteli, tuli mieleen että sinä saarnaat rikollisille. Sinun pitäisi mennä pitämään tämä saarna tuolla vankilassa.”

”Ei sentään”, sanoi saarnaaja. ”Jos minä puhuisin rikollisille vankilassa, en puhuisi tämän tekstin pohjalta lainkaan. Vankilassa käyttäisin saarnatekstinä esim. tätä: ”Tämä sana on varma ja vastaanottamisen arvoinen: Kristus Jeesus on tullut maailmaan pelastamaan syntisiä.”

Juuri niin. Laki on omavanhurskaita varten, jotta heidän ylpeytensä murenisi, mutta evankeliumi on kadotettuja varten, jotta he saisivat avun ahdistuksiinsa.

Älä yritä vetää itseäsi ylemmäksi äläkä yritä muuttaa itseäsi sellaiseksi, jota sinä et todellisuudessa ole. Sen sijaan tule sellaisena kuin olet hänen luokseen, joka vanhurskauttaa jumalattoman.

Tule sellaisena kuin olet

Eräs tunnettu taiteilija oli äskettäin maalannut taulun osasta sitä kaupunkia, missä hän asui. Taiteilija halusi täydentää kaupunkikuvaa maalamalla taulun kaduille eräitä sellaisia henkilöitä, jotka olivat kaikille kaupunkilaisille tuttuja. Yksi tällainen oli kaduilla kulkeva kerjäläinen, jonka ulkoasu oli hoitamaton, nukkavieru ja törkyinen. Hän oli kaikkien kaupunkilaisten tuntema. Ja taulussa oli sopiva kohta häntä varten.

Taiteilija meni ja sanoi tälle nukka-vierulle miehelle: ”Maksan sinulle hyvin jos tulet työhuoneeseeni niin että voin maalata sinusta kuvan.” Sovittuna aikana kerjäläinen tuli taiteilijan ateljee-huoneeseen, mutta taiteilija lähetti hänet kohta pois, sillä mies oli pessyt kasvonsa, hän oli leikkauttanut hiuksensa ja oli lainannut siistin arvokkaan puvun päälleen. Taiteilija tarvitsi kuitenkin tauluun kerjäläisen ja tästä syystä mies oli kutsuttu malliksi.

Samalla tavalla evankeliumi ottaa sinut vastaan suuriin saleihinsa jos sinä tulet syntisenä, mutta ei muuten. Älä odota uudistumistasi vaan tule vastaanottamaan Jumalan pelastus. Jumala vanhurskauttaa jumalattomat ja tämä koskee sinua siinä tilassa missä sinä nyt olet: Armo kohtaa sinut pahimmassa kurjuudessaasi.

Jeesuksen työ avautui minulle kuin ilmestyksessä

Olin nuoruudestani saakka kuullut Jumalan pelastussuunnitelmasta Jeesuksessa ja Jeesuksen uhrista, mutta syvimmällä sie-lussani en kuitenkaan käsittänyt, mitä se oli. Valo oli olemassa, mutta minä olin kuin sokea. Oli välttämätöntä, että Jumala itse tekisi pelastusasian minulle selväksi.

Se avautui minulle sitten ikään kuin ilmestyksenä. Se kohtasi minut niin uutena ja tuoreena asiana, että minusta tuntui, etten koskaan ollut lukenut Raamatusta, että Jeesus oli sovitusuhri syntien tähden, jotta Jumala voisi olla oikeudenmukainen.

Uskon, että tämän täytyy avautua ilmestyksen tavoin jokaiselle uudestisyntyneelle Jumalan lapselle. Tarkoitin sitä valtaisan ihmeellistä oppia, että Jeesus oli ristillä meidän puolestamme sijaiskärsijä.

Minä aloin ymmärtää, että ihmisen pelastuminen oli mahdollista vain kun toinen, minun sijaiseni, uhraa itsensä minun puolestani. Aloin nähdä, että hän, joka on Jumalan Poika, itse Jumala, itse ikuinen, oli jo iankaikkisuudessa valittu olemaan sijaiskärsijä, joka pelastaisi syntiset. Näin myös, että meidän lankeemuksemme ovat ensisijaisesti lankeemuksia ensimmäisen ihmisen, Aadamin syntiin.

Kun olin levoton sen suhteen, kuinka pyhä vanhurskas Jumala voi antaa minulle anteeksi, minä aloin nähdä ja uskolla ymmärtää, että hän, joka on Jumalan Poika, tuli ihmiseksi ja kantoi omissa ruumiissaan minun syntini ristin puuhun. Näin että

minun rauhani perustui siihen, että minun syntieni rangaistus kohtasi häntä ja hänen haavojensa tähden minä olin parantunut.

Rakas ystävä, oletko nähnyt tämän? Oletko koskaan ymmärtänyt, miten Jumala voi olla täydellisen pyhä ja oikeudenmukainen niin, ettei hän poista rangaistusta eikä tylsytä miekan terää – ja kuitenkin hän on armollinen ja voi vanhurskauttaa jumalattoman, joka kääntyy hänen puoleensa? Tämä on mahdollista, koska Jumalan Poika otti vastaan lain syytökset ja kanto rangaistukseni, jotta Jumala sitten voisi mennä syntieni ohitse. Jumalan laki toteutui Jeesuksessa paljon suuremmissa määrin kuin jos kaikki syntiset olisi sen vaatimusten mukaisesti lähetetty kadotukseen. Sillä Jumalan Pojan kärsimykset olivat suuremmat kuin koko ihmiskunnan kärsimykset kadotuksessa olisivat olleet.

Tuletko tähän pelastusveneeseen?

”Jumala vanhurskauttaa jumalattoman.”
 ”Jumala vanhurskauttaa.” Siksi, ja vain sen tähden, se voi tapahtua. Jumala vanhurskauttaa Poikansa sijaiskärsimyksen perusteella. Sen tähden Jumala voi tehdä sen oikeudenmukaisesti, niin ettei kukaan voi kyseenalaistaa sitä. Jumala vanhurskauttaa niin perusteellisesti ja oikein, ettei edes viimeisenä päivänä, jolloin taivas ja maa

katoavat, kukaan voi kiistä tai kieltää sen vanhurskauttamisen todellisuutta.

Nyt, sinä köyhä sielu! Tuletko tähän pelastusveneeseen sellaisena kuin olet? Tässä on turvapaikka haaksirikkoiselle. ”Minulla ei ole mitään mukanaani”, sinä sanot. Mutta sinua ei pyydetä tuomaan mitään mukanaasi. Ihmiset, jotka pakenevat henkensä edestä, jättävät kaiken eivätkä kuljeta mitään mukanaan.

Haluan rohkaista sinua kertomalla tämän itsestäni: Koko minun toivoni päästä kerran taivaaseen lepää sen sovitusyön varassa, minkä Jeesus teki Golgatalla jumalattomien puolesta. Mistään muusta en saa edes toivon varjoakaan.

Sinä olet samassa asemassa kuin minä. Meillä kummallakaan ei ole mitään luottamuksen perustetta omasta takaa. Mutta liitetään kädet yhteen ristin juurella ja jätetään sielumme hänelle, joka vuodatti vrensä syyllisten ihmisten tähden.

Meidät kummatkin pelastaa sama Vahtaja. Jos sinä joudut kadotukseen vaikka panet uskossa luottamuksesi Kristukseen, niin minäkin joudun samalla tavalla kadotukseen sinun kanssasi. Miten voisin voimakkaammin vakuuttaa sinulle, että se evankeliumi, jonka sinulle esitän, on sinunkin luottamuksesi arvoinen?

*Charles H. Spurgeon (1834-1892)
 (Suom. POM)*

Ajankohtainen teologia 2/09 on ilmestynyt

Teologeille ja teologiasta kiinnostuneille julkaistavan Ajankohtainen teologia -aikakauslehden numero 2/2009 ilmestyi 76-sivuisena joulukuun alussa. Postitus on meneillään.

Myös vuonna 2010 lehti ilmestyy kaksi kertaa. Lehden voi tilata osoitteella Ajankohtainen teologia, PL 17, 05831 Hyvinkää, puh. (019) 41 42 43 tai sähköpostitse evank@evank.org. Oman sähköpostiosoitteen antaminen on tarpeellista, sillä lehden tilaajat voivat rekisteröityä lehden teologiselle keskustelupalstalle Internetissä.

Vuosikerran 2010 hinta on 12 euroa. Tilausmaksu maksetaan tilille 426012-268782. Lehtitilauksen viitenumero on 1834.

Julkaisija: Evankeliumin opintoyhdistys ry.

EVANKELIUMIN OPINTOYHDISTYS RY

Osoite: PL 17, 05831 Hyvinkää
Puhelin: (019) 41 42 43 (ark. klo 10-15)
Sähköposti: evank@evank.org
Toiminnanjohtaja: Per-Olof Malk
Sielunhoidollista keskusteluapua:
 Opett. Maire Lyytinen, p. 040 827 7119,
 maire.lyytinen@pp.inet.fi
 Rov. Olavi Peltola, p. (09) 677 859,
 rov.o.peltola@kolumbus.fi
 Tri Paavo Suihkonen, p. (014) 373 1185

Tuki työlle:
 313130-1171701 (Handelsbanken)
 800015-70994146 (Sampopankki)
 ESLH:n lupa OKU 2493 A /27.12.07

Laskujen maksutili:
 426012-268782 (Lammin Säästöpankki)

Internet kotisivut:

SUOMEN EVANKELIUMIKOULU

Opintopaikka netissä. www.evank.org
 webmaster Petri Malk

Armo riittää

Hengellinen lukemisto

6. vuosikerta.
 Lehti on taloudellisesti yhdistyksen ystävi-
 en ylläpitämä ja tilaajille siten maksuton.
 Ilmestyy parillisina kuukausina.

Julkaisija: Evankeliumin opintoyhdistys ry

Toimisto: Liisa Malk

Tilaukset ja osoitteen muutokset:

PL 17, 05831 Hyvinkää
 puh. (019) 41 42 43 tai sähköpostilla

Sähköposti: evank@evank.org

Vastaava: Per-Olof Malk

Tietotekniikka: Petri Malk

ISSN 1797-2477 (Painettu)

ISSN 1797-2493 (Verkkolehti)

Verkkolehti: Kaikki aiemmin julkaistut leh-
 den numerot ovat luettavissa Internetissä
 Adobe pdf-muodossa julkaisijan kotisivuilla
 osoitteessa www.evank.org.

Painopaikka: Suomen Printman Oy
 Hyvinkää, 2009

Kiitos EVOP:n työlle antamastasi tuesta!

Saajan, tilinumero. Mottagarens kontonummer.	313130-1171701 (Handelsbanken) IBAN: FI81 3131 3001 1717 01. BIC: HANDFIHH	TILISIIRTO GIRERING Maksu välitetään saajalle vain Suomessa kotimaan maksujenvälityksen yleisten eh- tojen mukaisesti ja vain maksajan ilmoit- taman tilinumeron perusteella.	
	800015-70994146 (Sampo Pankki) IBAN: FI32 8000 1570 9941 46. BIC: DABAFIHH		
Saaja Mottagare	Evankeliumin opintoyhdistys ry PL 17, 05831 Hyvinkää Puh. (019) 41 42 43	ESLH:n lupa OKU 2493 A /27.12.07	
Maksaja Betalar		Käytä viitenumeroa, kiitos!	
		1805 Tuki Armo riittää -lehdelle 1818 Tuki opintoyhdistykselle 1834 Ajankoht. Teologia 2010	
Allekirjoitus Underskrift		Viitenro Ref. nr	
Tilitä nro Från konto nr		Eräpäivä Förfallodag	Euro

EVOP
PL 17
05831 Hyvinkää

M – Itella Oyj

Ajatuksia kristityn elämästä salatun Jumalan johdatuksessa

Paavali palasi Damaskoon. Rikkaana hän sieltä oli lähtenyt, rikkaampana palasi. Suunnatonta rikkautta se oli, taivaallista kultaa, joka lisääntyi jaettaessa ja joka vieläkin on niiden köyhien ilo, joilla ei ole mitään ja on kuitenkin kaikki.

Paavali palasi Damaskoon, vaikka hyvin tiesi sen ”vieraanvaraisuuden”, mitä ”hullun saaman” miehelle osoitetaan.

Paavali meni kun oli mentävä. Kristuksen rakkaus oli ajamassa häntä rakkaudettomuuden keskelle. Kristityn pitäisi tuntea olevansa oikeassa paikassa silloin, kun mädän tuoksu täyttää ilman ja pimeää on nurkasta nurkkaan. Siihen hänet on sijoitettu valoksi ja suolaksi.

Damaskoon oli mentävä, murheellisten muistojen kaupunkiin. Ei Jumala kysele kuljetuksissaan, miltä tuntuu ja mikä on mieluisinta. Järkyttyneinä kuitenkin ajatella, miksi Jumala lähetti sinne juuri Paavalin, alastoman hermokimpun, Herran omista herkimmän? Ja miksi yleensäkin annetaan raskaimmat Jumalan valtakunnan kuormat heikoimpien kannettavaksi? Miksi ne annetaan niille, jotka jo omien kuormiensakin tähden ovat päivästä päivään hädässä?

Sana vastaa: ”Mikä on heikkoa maailmassa, sen Jumala valitsi saattaakseen sen, mikä väkevää on, häpeään, ja sen, mikä maailmassa on halpasukuista ja halveksittua, sen Jumala valitsi, sen, joka ei mitään ole, tehdäkseen mitättömäksi sen, joka

jotakin on, ettei mikään liha voisi kerskata Jumalan edessä” (1. Kor. 1:27-29).

Ei väkeviä vaan heikkoja Jumala kuljettaa elämän ”damaskoja” kohti. Heikoimpien hartioille hän laskee raskaimmat kuormat. Säikkyviä hän kuljettaa pimeyksiin. Rintaman vaikeimmin murrettavalle kohdalle lähetetään vapiseva ja saatanaa kohti lähetetään ”ihmisdaavid”, jolla ei ole muuta kuin linko ja puron kivi. Valtavaa heillä kuitenkin on: Pyhän Hengen voimassa lingottava Jumalan sana!

Vain heikoista on sinne, missä pahuuden voimilla on väkevin ote. Väkevästä ei ole kärsimykseen, kaiken antamiseen ja kaiken uhraamiseen. Itseään itsekkäästi säilyttävät eheät hurskaat lajitellaan hyödyttömimpiin. Hyvä kun jaksavat omat asiansa hoitaa.

Jumalan valinta osuu aina oikeaan. Se on silloinkin oikeaan osunutta, kun valittu itse joutuu yhä uudelleen heikkouden tunnossa huutamaan vapautusta. Toiset näyttäisivät sopivammilta, väkevämmiltä, paremmilta, heikko näkee vain häpeänsä.

Sellaisiin huutoihin Jumala vastaa uudella ja syvemmällä heikkouden kokemisella. Tie ylös käy alas. Mitä enemmän Jumala armoaan ja voimiaan meidän kauttamme jakaa, sitä armottomammin hän meille heikkouttamme näyttää. Kristityn matka on matkaa vähenemiseen.

*Niilo Tuomenoksa (1893-1976)
Kristusta oppimassa, 1953*